

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Paupertas Religosorum propria sine proprio Propugnata

Wissingh, Anton

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Ementissimo, Ac Reverendissimo Principi, ac Domino D. Leandro Colloredo, S. R. E. Cardinali Amplissimo, Pœnitentiario majori, ac totius Seraphici Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Protectori ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49625)

Eminentissimo, ac Reverendissimo

Principi, ac Domino D. Leandro Colloredo, S.R.E. Cardinali Amplissimo, Pœnitentiario majori, ac totius Seraphici Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Protectori inclyto, Domino Patrono clementissimo &c.

Eminentissime, ac Reverendissime Domine.

Nunc tertia vice properat ad Eminentiam Tuam, pro Grege suo supplex Seraphicus P. N. S. FRANCISCUS; quia novit & gaudet E. T. suæ Religionis Protectorem esse pienssimum, ac zelosissimum. Venit autem gembundus tam super Crucifixi JESU CHRISTI doloribus, quam super tam excessiva, tamque amabiliter voluntaria paupertate ejus. Juxta quod dicit de eo Seraphicus Doctor c. 7. vitæ ejus §. I. Franciscus vir Sanctus Christi JESU paupertatem & Matris frequenter cum lacrymis revocabat ad mentem. h. i. Dolet autem insuper super neglectu hujus in Christo sanctificatæ paupertatis, quem videt, prô dolor! inter aliquos Fratrum suorum, immo inter illos, qui jactitant se esse tanti Patris Filios, cum tamen nolint habere Matrem, quam ille tantopere adamavit, ut in Sponsam & Dominam adoptarit (Hanc altissimam paupertatem Filio Dei Vir Sanctus familiarem attendens, & jam

jam quasi toto orbe repulsam charitate sic studuit desponsare perpetua, &c. (c. §. 1.) Merito adhuc ploraret, si posset, si viveret, videns margaritam hanc evangelicam ab aliquibus Professoribus ejus non tantum incultam neglectam, sed obscuratam, sed obtritam, sed luto obductam, ferè dixissem, in sterquilino sepultam, ab ijs, dico, qui nesciunt pretium ejus, qui negligunt votum illius; proinde dicunt, prout sentiunt, cum Seneca gentiliter: Paupertas est odibile bonum.

Plorat nunc æquius, quàm olim S. Pater noster super facilitate glossarum inconcinnarum, quibus dum Fely S. Matris Paupertatis frontem tamquam rugis obducunt, se ipsos coram Deo & mundo viles & inglorios reddunt. Sed hæc justæ lærymæ, quæ olim erant in maxillis Seraphici Patris, nunc sunt in cordibus filiorum ejus, quorum urunt ossa, angunt studia, accendunt vota, suspendunt desideria; dum vident à voti consortibus, & à professionis ejusdem comparibus margaritam hanc evangelicam luto reïnijci, quam tamen ipsi concupierant luto absterso nitidam & immaculatam tueri. Sed quid mirum hoc? dum enim exulare cepit S. P. N. Francisci pia simplicitas, subintravit hæc noxia vanitas, hæc odiosa duplicitas, hæc ingrata Deo subtilitas, quæ nimis sapere volentes interpretantur S. Urbanas Constitutiones juxta suum affectum, non ad legislatoris mentem, ac finem: quæ insuper conantur (ut loquar cum Reverendissimo P. Generali Felice Franceschino in præfat. 2. ad Constitut. Urban.) aliqui dissensionis filii sub specioso zeli prætextu, contra easdem

Con-

Constitutiones (*maximè ubi de cura paupertatis agitur*) obrepere, ipsarumque observantiam, legitimamque publicationem (*addo, & intelligentiam*) vocare in dubium, nosque etiam lacerare sermonibus, ac Religiosos ad abjiciendum obedientiæ, ac infringendum observantiæ jugum ausi sunt incitare. *h. i.* Exinde depravatæ disciplinæ damna (*ait idem in præfat. 1. ad easdem*) non minus frequentiora sunt in claustris, quàm in aulis. Exinde quorundam Religiosorum in incautè recipiendâ, retinendâ, expendendâ pecunia noxia libertas illa (*prò dolor*) quæ specioso vocabulo imperitorum aures demulcet, quæ diaboli tyrannis est. *h. i.* Immo (*ut agebat S. P. N. Franciscus c. 7. vita §. 5.*) Pecunia servis Dei nihil aliud est, quàm diabolus, & coluber venenosus. *h. i.*

Cum hujuscemodi planctu, S. Francisci soboles confidenter pulsat ad aures & Cor Clementiæ & Eminentiæ Tuz, aliorumque Eminentiss. ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, ut à Vestris Eminentiss. qui estis Principalia S. Ecclesiæ sidera, ac disciplina regularis restituenda, ac facta tecta conservanda vigilantissimi Prælati, nobis affulgeant radij veri sensûs, ac luminis, ad sanam intelligentiam S. Constitutionum Urbanarum, ne in religiosa sanctæ Paupertatis arcta semita turpiter erremus, ne ex uno absurdo in absurda plura relabamur, ne in invia & devia pristina capcrino gressu regrediamur. Quod ne umquam accidat nobis, ab Eminentia Tua, Protector Clementissime audire cupimus, & in effectu speramus, quod sensit qui dixit (*Philipp. 1. 25. & seq.*) Manebo, &

permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum, & gaudium fidei (addam, & sancta observantia) & in nullo terreamini ab adversariis, quæ illis est causa perditionis, vobis autem salutis, & hoc à Deo. b. i.

Hac spe animosior factus, cum patienti longanimitate, pro mea, meorumque Confratrum conscientis tranquillandis, & in securitate consolidandis, desidero humillimè consummatum Eminentiaæ Tux iudicium, & sensum circa sensum S. Consti. Urbanarum in materia Paupertatis religiosæ, quæ in hoc scripto adducitur, & propugnatur (in quo si erretur, observantia imputetur; qui error facile corrigitur, dum intelligitur.) Ego & Fratres mei de legitima S. Consti. Urbanarum observantia bene sentientes ab Eminentia Tua, ceterisque Eminentissimis ac Reverendissimis S. R. E. Cardinalibus illuminari, erudiri, ac duci humiliter ac reverenter concupiscimus; Sicut enim Eminentia Tua ad Neo-observantia nostra nobis fuit quasi primum movens, ac principale excitans, sic erit quoque, secundum voca nostra, quasi ultimum finiens, conservans, ac protegens, maxime sub Tanti Pontificis Sanctissimi Domini N. D. INNOCENTII Papa XII. piissimo paternoque zelo, ac faventissima huic causa Dei gubernatione (idque eò certiori cum fiducia, quòd iam altefata Sanctitas sua expresse mandavit, & significavit Reverendissimo P. N. Generali, mentem suam esse ac voluntatem, prout constat Eminentiaæ Vestrae, ut Fratres Ordinis nostri exactè servarent S. Constitutiones Urbanas; quidni & exactè servarent Pau-

Paupertatem religiosam prout preceptam in Con-
stit. Urbanis, urbanitate sanè maxima & indul-
gentia modificatam?) Hujus itaque Sanctissimi
Pontificis felicissima in seros annos unicè desidera-
mus continuanda gubernacula, ut per ejus sum-
mam auctoritatem, mediante Eminentiae Tuæ
patrocinali intercessione, & protectione, tandem vi-
dere possimus Religionem nostram in sancta religi-
osa Paupertate, optata communitate, ac perfecta
unitate reflorescentem, stabilitamque, ac, quòd Se-
raphicus Ordo sit, jure sibi arrogantem. Cui San-
ctissimo Præsuli ac Ecclesiae Capiti sicut obedi-
entiam ac reverentiam promissimus, sic & in effectu
profitebimur, sicut obligatissimi, sic & paratissimi
ad captivandum & subjiciendum tam zelum,
quàm intellectum, ne hic plus sapiat, ille plus justo
urgeat. Hanc nostram obedientiam ac reveren-
tiam, debitamque gratitudinem ad S. Summam
Sedem, Eminentiae Tuæ fidei consignamus omnes.
Inter quos ego plus reliquis obligatus, perenniter
maneo, cum reverentissimo Reverendissimarum
manuum osculo,

Eminentissima, ac Reverendissima Celsitu-
dinis Tuæ

Infimus, devotissimusque Clientis,
ac Servus obedientissimus

Fr. Antonius Wissingh
Mnr. Prov.